

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA
Nuorten aikuisten tapaaminen Wanha Teatteri 28.6.2014 klo 12:00
Pastori Petri Harju

Raamatussa on 575 538 sanaa. Luen niistä 4: ”Tämä on voittajan palkinto”

Ja kun sain näin hyvän lähdön lukemiseen, luen vielä 92 voiton sanaa lisää Ilmestyskirjan luvusta 21 ja nousemme näitä pyhiä sanoja kuulemaan:

”Minä näin uuden taivaan ja uuden maan... Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota... Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: ”Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan ja pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyöneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut. Valtaistuimella istuva lausui: ”Uudeksi minä teen kaiken.” ...Ja vielä hän sanoi: ”Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä. Tämä on voittajan palkinto.”

Aamen.

Tämä on siis Voittajan palkinto. Voittamisestahan kirjoitetaan Uudessa testamentissa kokonaista 44 kertaa, voitosta 20 kertaa, voittajasta viidesti, voitonseppeleestä neljästi sekä kerran voittamattomasta, voittosaaliista, voittosaatosta ja jopa voitonhimosta.

Ja tutultahan tämä taitaa kuulostaa meille, jotka olemme kokoontuneet näille Evankeliumijuhlille ikään kuin Sotshin talviolympialaisten jälkitunnelmissa. Ja kun sieltä ei aivan valtavasti mitaleja herunut, meidän on helpohko yhtyä kansainvälisen olympiakomitean perustajan Pierre De Coubertin sanoihin:

*”Tärkeintä ei ole voittaa, vaan ottaa osaa;
Tärkeintä ei ole voittaa, vaan kamppailla hyvin.”*

Juuri tämä johtoajatushan on leimannut kaikkia uuden ajan olympialaisia:

”Tärkeintä ei ole voittaa, vaan ottaa osaa...”

Mutta hyvät nuoret aikuiset, aivan toisin taisivat asiat olla siellä antiikin Kreikassa. Siellä voittoa hamuttiin ihan veriseen loppuun asti ja urheilijat kantoivat vieläpä ihan selkä kaarella kilpailun ja taistelun merkkejä kasvoillaan ja kehossaan, että *no pain, no gain!*

Pierre-sedän humaani ajatus tuskin siis ruokkii voitonnälkäisiä nykyurheilijoita? Esimerkiksi kaikkien aikojen nopein mies, pikajuoksija Michael Johnson on sanonut, että *tärkeintä ei ole osallistuminen vaan juuri voitto.*

Siis: *”Tulin voittamaan, en anna minkään seisoo tiellä! Sä tsiikaat voittajaa!”*

Ja nyt, niin antiikin atleettien kuin Johnsonin ja Cheekin ajatuskulut eivät ole kovinkaan kaukana Jumalan valtakunnan personal-trainerin apostoli Paavalin opetuksesta Uudessa testamentissa:

Paavalihan kehottaa meitä nimenomaan voittamaan.

Mutta ei kuihtuvaa laakeriseppelettä tai sponsorisopimusta tai edes kultamitalia vaan iankaikkisen elämän, ikuisuuden Jumalan Taivaassa.

Ja siksi hän kirjoittaa:

"Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä, johon sinut on kutsuttu."

Ja: *"Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen."*

Ja vielä: *"Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta vain yksi saa voittajan palkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte."*

Tappio ja häviö eivät siis merkitsekään vain tyytä ja morkkaavaa lehtikirjoittelua Etelä-Suomen Sanomissa tai rienaavaa lööppiä Iltalehdessä. Häviö merkitsee paljon enemmän kuin se, että valmennusstipendi menee sivu suun, eikä postiluukusta kolahdakaan kutsua Salen ja Jennin kutsuille. Häviö merkitsee jokaiselle häviäjälle iankaikkista, ikuista kadotusta ja eroa elävästä Jumalasta. Panokset ovat siis todella kovat.

Hävitä ei kerta kaikkiaan saa. Ja tästä seuraa tietysti valtavan kovat suorituspainet. Tässä elämäkilpailussa, sinulle ja minulle, meille ei siis riitä pelkkä osanottaminen, ei riitä pelkkä parhaansa yrittäminen. On pakko voittaa, maksoi mitä maksoi. Ja tästä tietenkä nousee ainakin omalle sydämelleni se todella tuskallinen kysymys:

Entäpä, jos minun kuntoni ei tässä kilpailussa riitäkään ihan loppuun asti? Entä, jos sittenkin menen sössimään koko homman ja häviän? Joudunko minä sitten tästä elämän kilpailusta lopulta iankaikkiseen kadotukseen? Enkö minä ilman muuta olekaan voittaja ja pääse taivaaseen?

Ja siksi nyt kuulemme, mitä Jumalan sana, Pyhä Raamattu, asiasta sanoo, mitä personal trainerimme Paavali kirjoittaa - hän kirjoittaa jotain fantastista!:

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."

Se tarkoittaa sitä, että älä jäbä enää duunaa! Kisat tästä voitosta on jo käyty! Palkinnot on jo valmiiksi jaettu! Ja Jeesus Kristus on voittaja! Jeesus on voittaja! Kuninkaiden Kuningas ja Herrojen Herra!

Katsokaa, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

Sillä hän, jos kuka, kohosi korkeimmalle siellä Golgatan kummulla. Ja hän kohteli vastakilpailijoitaan - syntiä, kuolemaa ja paholaista – todella tyyli. Jeesus ei päästänyt niitä edes pistesijoille, vaan rohmusi koko potin itselleen, että voisi luovuttaa sen sinulle ja minulle jo pyhässä kasteessa pelkällä uskolla vastaanotettavaksi!

Onhan tämä Jeesus saanut voittaa sinutkin itselleen, tulla sydämeesi asumaan? Ja ellei, niin saahan tulla vielä tänään? Olethan Voittajan puolella?

Sillä hän se on joka tahtomalla tahtoo tänäkin iltana, näilläkin juhlilla, jakaa voittonsa sinunkin kanssasi, niin kuin joka ainoa kerta pyhällä ehtoollisella, kun me sen hänen asetuksensa mukaan toimitamme ja pääsemme juomaan voitonmaljasta. Ja silloin voitonpystinä ei olekaan mikään kunnanisien lahjoittama omakotitalo Jyväskylän asuntomessutontilta vaan kerta kaikkiaan Taivaan Isän lahjaksi antama ikuinen koti taivaassa! Tästä voitosta sinäkin saat olla osallinen heti, tässä ja nyt. Omista siis voitto omalle kohdallesi.

Usko se omaksesi, tuntui miltä tuntui ja vaikkei miltään tuntuisikaan, sillä Jeesuksen Kristuksen ristin lunastustyön perusteella, niin kuin evankelisen liikkeen ykkösjoukkue F.C., ei kun ykkösvalmentaja F.G. Hedberg tapasi sanoa:

”Olitpa sitten iloinen tai suruinen, jumalan lapsi saat olla joka tapauksessa.” Jumala on Kristuksessa jo sovittanut sinunkin kaikki syntisi. Sinäkin saat uskoa ne – nyt heti tässä – anteeksiannetuiksi.

Ja kuten huomaat, näissä kisoissa kovin kilpakumppani oletkin ihan sinä itse. Menestystä ei revitä nyt siis lihaskuntorääkistä eikä edes kilokalorien tarkkailusta, vaan evankeliumin ilosanoma meille välistä laiskoille sohvaperunoillekin on siinä, että jokainen saa ottaa vain vastaan ilmaiseksi kaiken sen, mitä voittoon tarvitaan.

Näin siksi, että Uuden testamentin mukaan kristityt saavat kulkea Kristuksen voittoaatossa. Eli siis uskova ihminen on jäänyt Jeesuksen hyvyyden ”saaliiksi”. On Kristuksen voittama, Voittajan puolella. Sillä Jeesus kukisti ristinkuolemallaan synnin vallan. Siksi hän voi julistaa synnit anteeksi ja tehdä kaikista ihmisistä ja kaikkialla osallisia omasta voitostaan.

Jeesuksen omana saat siis kulkea kohti voittoa, koska Jeesus ensin avasi portin ikuiseen elämään. Jeesus katkaisi ensimmäisenä ”maalinauhan.” Ja siksi meillä näillä juhlillakaan ei ole syytä tyytyä vain penkkiurheilijan osaan – jäädä vain istumaan ja uskomaan, jäädä vain kommentoimaan toisten suorituksia. Sillä sinä olet jo finaalissa – ja minäkin pian tämän puheeni kanssa – ja jos juoksusi uskon tiellä on jäänyt kesken tai se ei ole päässyt vielä koskaan alkamaankaan, lähde tänään liikkeelle!

Sinuakin kutsutaan Taivaaseen. Ja emme ehkä arvaakaan, miten paljon meitä odotetaan maaliviivan toisella puolella. Siellä, mistä jo tänään voimme kuulla laulun:

*”Meillä on koti taivaallinen, sinne pääsemme Jeesuksen luo...
Siellä ystävät taas tavataan, meitä ennen jo tien kulkeneet.
Voitovirsi soi valtoimenaan, pyyhkii herramme pois kyöneleet.”* (SK 427)

Tämä on voittajanpalkinto! Amen.